

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

MAYIS - HAZİRAN 2001

ağın DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet ORHAN

Yazı Kurulu

Mehmet ORHAN

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU

Ahmet DEVİREN

Prof. Zafer GENÇAYDIN

Asım SEYHUN

S. Selami TAŞBAŞI

İsmail N. BEYDEMİR

Teknik Yönetmen

Ömer ÖZTÜRK

Yazışma Adresi :

Büyük Sanayi 1. Cadde No: 95/10

Tel: 342 47 50 Ulus / ANKARA

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenışehir Şubesi

Hesap No: 441169

Gönderilen yazılar yayımlansın
yayımlanmasın iade edilmez ve telif ücreti
ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasası'na uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara
Valiliğinin 12.09.1991 gün ve 8202 sayılı
yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 11 Sayı: 114-115

MAYIS - HAZİRAN - 2001

Dizgi Mizampaj : Biçem • 231 22 56

Baskı : HAS-SOY Matbaacılık

Tel : 0.312. 341 59 94

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri :

İsmail N. BEYDEMİR : Malatya - Ağın

İ. Cengiz YÜCEL : İzmir

Ahmet SAMUR : İstanbul

Kapak Fotoğrafı : Ağın - Modanlı Köyü:
Bir görüntü

SAYFA..... İÇİNDEKİLER

- 3 Uygur İnsan, Uygur Toplum
Ankara - AĞIN DERNEĞİ
- 4 Ağın İçin, İki Yıllık Yüksek Okul İstemi
Hilmi Ziya APAK
- 5 Vatan (Şiir)
Mehmet TUĞRUL
- 6 Ağın Belediyesi'nin Faaliyetleri
Orhan ERCAN
- 5 Haziran Dünya Çevre Gününü
7 Geride Bırakırken
Mehmet SELÇUK
- 8-9 Şahin Bey (Şiir)
Dr. Galip UZUNCA
- 10 Ağın Köprü İstiyor
Ahmet GÜNDÜZ
- 11 Şükür (Şiir)
Ahmet SAMUR
- 12 Çağrışım
M. Cavit ALPASLAN
- 13 Bir Geceyi Daha Geride Bıraktık
Y. Sümer YALÇIN
- 14-15 Ağıtlar (Şiir)
İsmail Nazım BEYDEMİR
- 16-17 Arfo'nun Öyküsü
Osman Sulhi AKSU
- 18 Şehitlerimiz (Şiir)
Kaplan EKİNCİ
- 19 Eşitsizlik
Şeref Bedri ERDEM
- 20 Burun Kanaması Hastalık Habercisi
BASIN'dan
- 21 Vay Nenem Vay! (Şiir)
Mustafa ÖZDEM
- 22-23 Televizyon ve Çocuk
- 24 İhtiyar Ağaç (Şiir)
Hüsnü AYDOĞMUŞ
- 25 Ağın Yöresinden Fıkralar
- 26-27-28 Modanlı Köyü
Muharrem YILMAZ
- 29-30 Ağın Haberleri - Ağın Köprüye Kavuşuyor
- 31 Doğumlar, Evlenmeler, Ölümler

UYGAR İNSAN, UYGAR TOPLUM

Bugün, değişik bir konuyu gündeme getirdik: **Uygar insan, uygar toplum.** Bunların üzerinde duracağız ve bazı kavramların niteliklerini belirtmeye çalışacağız.

Konu, her yönüyle üzerinde durulmaya değer bir önem taşımaktadır. Çünkü, uygar insan, uygar kafaya, yani **ileri görüşlü düşünce yeteneğine sahip olan** kişidir. Bu da, yapılan iş ile ve eylemle ortaya çıkar. Eylem, bir durumu değiştirme ve daha ileriye götürme yönünde etkide bulunma çabasıdır. Eylem, davranışlarımızın yönünü, tutumunu, havasını açıkça ortaya koyar. **Eylem** aynı zamanda **yaratıcı yeteneğe dayanan** bir davranıştır da... Yeni bir eser meydana getirmek, yeni bir fikir üretmek, yeni ve ileri atılımı gerektiren bir çabayı başarıya götürmek gibi. Sözüün özü: **Laf değil, iş üretmektir.**

Ziya Paşa ne güzel söylemiş:

Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz,

Şahsın görünür rütbeyi aklı eserinde.

Bu dizelerin, günümüz Türkçesiyle ve düz yazıya dökülmüş şekliyle anlamı şöyle: **“Kişinin durumunu yansıtan ve aklının derecesini belirleyen, yararı olmayan sözler değil, bir emek sonucu ortaya konan ürünüdür.”** Ortaya konacak olan ürünün de uygar insan, uygar toplum kavramlarıyla bağdaşır nitelikte olması konunun diğer çarpıcı yönüdür.

Uygarlık, genel olarak, toplum için **bir atılımın, bir ileri görüşün simgesidir.** Öte yandan, fikir-sanat ve endüstri alanlarında çok büyük bir gelişme göstermiş olmanın da tanımıdır.

Uygar insan, kişilik sahibidir. Çağdaş bilimin ışığı altında yetişmiş, ondan feyz almıştır. Dünya görüşü değişmiştir, gelişmiştir. Yenilikleri benimsemeye ve kendini yenilemeye gereken çabayı göstermeyi bilir. Toplumun güçlenmesi için payına

düşen görevleri noksansız yerine getirmede özenli ve özverilidir. Dahası, “aydın” kimliğini kazanmıştır.

Uygar topluma gelince, bu toplumlar, örgütlenmede **ileri atımları gerçekleştirmiş olan toplumlardır.** Sosyal dayanışma, bu toplumların ana hedefidir. Amaçlanan hedefe ulaşmak için, toplumu oluşturan bireyler, her yönden girişimleri destekler, çalışmalarına katılır, yöneticileri yüreklendirir. Yöneticiler de, eşitlik ilkesi doğrultusunda, bolluk ve rahatlık içinde yaşamayı tabana yaymaya çalışırlar.

Sivil toplum örgütleri, uygar toplumun, gücü, kuvveti, dayanağıdır. Her örgütün çalışma alanını, üyelerine sağlayacağı yararları, toplum için girişeceği hizmetleri, örgütlerin özel yasası niteliğindeki tüzükler, yönetmelikler ve benzeri belgeler belirler.

Dernekler de birer sivil toplum örgütleridir. Aşın Kültür ve Dayanışma Derneği de bunlardan biridir. Dernekler başta olmak üzere, yasal dayanağı olan tüm sivil toplum örgütleri, toplumsal hayatın ayrılmaz bir parçası olup, anayasamızın güvencesi altındadır.

Sivil toplum örgütlerinin güç kazanması, tüzüklerinde yer alan hizmetleri yeterince yerine getirmesi, üyelerinin ve toplumumuzun bilinçli olarak etkinlik göstermelerine bağlıdır.

Bizde, bu örgütlerin toplumdaki yerlerini almaları, Batı ülkelerinden çok sonra gerçekleşmiştir. Ayrıca, çeyrek yüzyıldan beri toplumumuzu sarsan **ekonomik bunalımlar ve gelir dağılımındaki aksamalar**, her alanda olduğu gibi bu alanda da gelişimi engellemiştir. Ama, ne olursa olsun, uygar insanlarımızla uygar toplumumuz **örgütlenmede de çağdaşlığı yakalayacaktır.**

ANKARA
AŞIN DERNEĞİ

AĞIN İÇİN İKİ YILLIK YÜKSEK OKUL İSTEMİ

Not: Üniversitelerimiz, bir süreden beri, özellikle iki yıllık yüksek öğretim veren teknik okulları, ilçelerimize değin götürmeye çalışıyorlar. Milli eğitimimiz ve ilçelerin eğitim-kültür etkinlikleri için çok yararlı olan bu hizmetten, kültür birikimi yüksek olan AĞIN'ımızın da yararlanması ve bir yüksek okula kavuşması için, birkaç yıldan beri girişimler sürmekte ve derginizde de bu konuya sıkça değinilmektedir. Aşağıda bu girişimlerden birini daha bulacaksınız.

Sayın Osman AYDIN

Elazığ Valisi

İzmir - 15 Şubat 2001

Muhterem Vali Beyefendi,

Eski Ağın Kaymakamlığı görevinizden sonra, ilayetimiz olan Elazığ'a atanmanızdan dolayı duyduğum sonsuz memnuniyeti arz ediyor, bu vesileyle yeni görevinizde üstün başarılar diliyorum. Zat-ı Aliniz'in bu göreve atanmanızın, biz Ağınlılar için ne büyük kazanç ve sevinç olacağını tahmin buyurursunuz. İnşallah, kısa zaman içinde, Elazığ gibi önemli bir il valisi olmanızdaki başarılarınız takdir edilerek, daha önemli yerlerde hizmet görmenizi candan diliyorum.

Muhterem Vali Beyefendi, ben uzun yıllar İzmir Karşıyaka, Balıkesir ve İstanbul'da lise müdürlüklerinde bulunduktan sonra emekli olarak halen Karşıyaka'da adımın verildiği sokakta (Hilmi Ziya Apak Sokak, Karşıyaka - İzmir) oturmaktayım. Şimdi lisenin faaliyet gösterdiği, Ağın Ortaokulu'nu açtıran eğitimci olduğum halde memleketime, Ağın'ımıza istediğim kadar faydalı olamadığım için daima üzülmekteyim. Hiç değilse yaşadığım sürece yapabileceğim hizmetleri sizler gibi yüksek şahsiyetlerin yardımlarıyla yapabilmiş olmak bana büyük mutluluk verecektir. Ağın Dergisi Eylül - Ekim 2000 sayısında Elazığ'a tayininizi okuduğum zaman çok çok sevindim. Bu arada vaktiyle halazadem (eski Anayasa Mahkemesi üyesi) Şeref Hocaoglu'nun himmetleriyle Ağın'da yapılmış olan "beyaz saray" adıyla anılan, yıllarca Milli Eğitime hizmet vermiş olan binanın şu anda boş

olduğunu, kapısına kilit vurulduğunu esefle öğrenmiş bulunuyorum. XIX. yüzyılın son çeyreğinde Ağın'da halamın eşi Rahmetli Müderris Hüseyin Efendi tarafından inşa edilen, yıllarca o zamanın koşullarına göre eğitime hizmet vermiş olan eski medrese binasının da şu anda "beyaz saray" ismiyle maruf olan yerde inşa edilmiş olması, küçük bir bucak iken Ağın'da o zaman Rüştüye Okulu'nun açılması, tapu, nüfus, mahkeme gibi müesseselerin hizmete sokulmuş olması Ağın Milli Eğitimine büyük hizmetler yapmış, pek çok insanın yetişmesine vesile olmuş, Cumhuriyet'in ilanında Atatürk'e karşı ilk bağlılık ve sevgi gösterilerini yapmış olan Ağın'ımız bilahare henüz bucak iken ortaokuluna kavuşmuş müstesna kasabalarımızdan birisi olmuştur.

Üniversitelerimizin, uygun ilçelerinde, **iki yıllık yüksek okul** açmalarını çok isabetli gören bir eğitimci olarak, şu anda Elazığ milletvekili olan Fırat Üniversitesi öğretim üyesi Doç. Dr. Mustafa Gül Beyefendi'nin de çocukluğunda Ağın'da bulunmasından istifade ederek, yüksek ilginizle müştereken bu işin başarılabileceği inancındayım. Lütfeder de bu yüksek okulun açılma işine gereken ilgiyi gösterirseniz, bu sizin büyük bir eseriniz olacaktır. (Ağın Dergisi'nde bu husustaki bir yazımızda daha geniş bilgi verilmiştir. Bkz. Ağın Dergisi Eylül - Ekim sayısı, sf. 13-14)

Sonsuz sevgi ve saygılarımı, en güzel günler ve başarı dileklerimle sunarım.

Hilmi Ziya APAK

V A T A N

Mehmet TUĞRUL

Göklere ulaşan ak saçlı dağlar,
Vatan, vatan, diye seslenir bana.
Koynu tombul tombul salkımlı bağlar,
Vatan, vatan, diye seslenir bana.

Taştan taşa seken kırırdak sular,
Bağrı fırtınalı yeşil korular,
Destanlar yaratan şanlı ordular,
Vatan, vatan, diye seslenir bana.

Bulutun üstünde yüzen uçaklar,
Yücelerde yanan alev bayraklar,
Kızıl batılarla pembe şafaklar,
Vatan, vatan, diye seslenir bana.

Sılaya, gurbete alıp götüren,
Dev yürüyüşlü, heybetli tiren,
Bozkırlarda suyun şahidi seren,
Vatan, vatan, diye seslenir bana.

Yazıları silik mezar taşları,
Yetmişlik ninemin bakır saçları,
İncir, badem, zeytin, nar ağaçları,
Vatan, vatan, diye seslenir bana.

Kıvrım kıvrım yollar, köprüler, hanlar,
Ovalarda yer yer pulluk, sabanlar,
Bacalardan tüten isli dumanlar,
Vatan, vatan, diye seslenir bana.

Havada turnalar, suda balıklar,
Ayranla oynayan keyfli yayıklar,
Kınalı çoraplar, yağni çarıklar,
Vatan, vatan, diye seslenir bana.

AĞIN BELEDİYESİ'NİN

05 HAZİRAN - 2000 VE 01 OCAK 2001 TARİHLERİ ARASI FAALİYETLERİ

ORHAN ERCAN
AĞIN Belediye Başkanı

- 1- Müderris Hüseyin Efendi Mahallesi Peyler Sokak, mahalle sakinlerinin yardımı ile beton kaplandı.
- 2- Benzinliğe kadar yapılan bulvar, Deri Fabrikası çıkışına kadar Karayolları, Telekom, Tedaş ve Belediyemizin işbirliği ile genişletildi. (19 m.) Enerji ve telefon hatları yer altından çekildi. Yolun ışıklandırılması tamamlandı. Orta refüj, yaya kaldırımları ve asfaltı yaz ayında tamamlanacak.
- 3- Fabrika kavşağından, fabrika, mezbaha ve tüp depolarına giden yol, fabrika sahibi Tanyol GENÇOSMAN ve Belediyemiz işbirliği ile yeniden düzenlenmiştir.
- 4- Şenpınar Mahallesi Derneği - Belediyemiz işbirliği ve Mahalli İdarelerden alınan yardım ile tüm ara ve ana yollar beton kaplama yapılarak halkın hizmetine sunulmuştur.
- 5- Karataşlık Mahallesi çıkış rampası düşürülerek halkın hizmetine sunulmuştur.
- 6- Tataragaşı Mahallesi (Eski mezbaha) köprüye kadar olan kısım, Yavuz UZUNOĞLU'nun bahçesinden 200 m2 hibe ederek, Belediyemize verdiği yer, yola katılarak genişletilmiştir.
- 7- Garajdaki ve Uzungil Mahallesindeki umumi tuvaletler tamir edilerek ve yeniden yapılarak hizmete sunulmuştur.
- 8- Aşağı ve Orta Akpınar mahalle şebekesine mevcut çeşmelerden su almak için 2 adet hidrofor alınma işleri bitmiş olup, en kısa zamanda kurma ve suyu bağlama işlemleri yapılacaktır.
- 9- İlçemizi besleyen derin su kuyusu miyadını doldurduğundan, ikinci bir kuyunun açılması için işlemler bitirilmiş olup, DATA Sondaj Firması tarafından açılması beklenmektedir.
- 10- İlçemiz ve feribot iskelesi arasındaki yolun her iki tarafına 5 teneke badem ekilmiştir.

Ağın İlçesi - Kaşpınar (Pağnik) köyü internette aşağıdaki şekilde yer almıştır. Hemşehrilerin bilgisine sunulur.

www.agin.dostweb.com
www.kaspinar.dostweb.com

5 HAZİRAN DÜNYA ÇEVRE GÜNÜNÜ GERİDE BIRAKIRKEN

MEHMET SELÇUK

Yıllar akıp gidiyor, zaman hızla tüketiliyor. Üstünde yaşadığımız dünyayı, yaşadığımız çevreyi akıl almaz bir duyarsızlıkla yok etmeye devam ediyoruz. **Dünyanın ekolojik dengesi bozuldu**, bozulan ekolojik dengenin canlılar üzerindeki olumsuz etkileri gün geçtikçe ağırlığını artırmakta, doğal kaynaklar hızla tükenmektedir. Hızlı sanayileşme, acımasız kapitalizm, rant ekonomisi ileri demokratik ülkelerde bile çevre bilincini yok etmektedir. Denizler, göller, akarsular, yer altı suları kirletildi. **Yurdumuzun ormanlarının büyük bir bölümü yakıldı** veya yandı, bitki örtümüz fakirleşti. Toprak erezyonunun boyutları korkunç bir durum aldı.

Bu olumsuzlukların ardı arkası kesilmemekte, olumsuzluklar devam etmektedir. Her yıl **5 Haziran'da kutlanan çevre günü**, göstermelik konuşmalardan, yapılan yürüyüşlerden öteye gitmemekte, çevrenin sağlığının korunması hiçe sayılmakta, popülist yaklaşımlarla işlerin yürüye-

ceği, çevrenin korunacağı söylenmekte ve insanlar yetkililerce uyutulmaktadır.

Doğal çevre, doğal hayat, canlıların fiziki, ruhi ve sosyal hayatlarını en iyi şekilde idame ettirmeleri için yaratılmıştır. İçinde yaşadığımız çevrenin korunmasının, her şeyden önce, **çok büyük bir yurttaşlık ödevi** olduğuna inanıyorum. Bu yurttaşlık ödevini bu güne kadar yapamadık; bu ödevi yapamadığımız gibi yapmaya çalışanlara da sürekli engel olduk.

Çevre ile ilgili popülist ve gerçekçi olmayan yaklaşımlardan vazgeçilmeli, geleceğimizi daha fazla karartmamak için **yaşanacak temiz bir çevre için gerçekçi politikalar üretilmeli** ve zaman geçirilmeden hızla uygulamaya konulmalıdır.

Bir dahaki 5 Haziran Dünya Çevre Gününde temiz ve yaşanabilir bir çevrede buluşmak umudu ile bütün AĞINLI hemşehrilerime, dostlarıma SEVGİ ve SAYGILARIMI sunarım.

İstanbul - Şişli - 6 Haziran 2001

ŞAHİN BEY

(Mehmet Sait 1890 - 1920)

Dr. Galip UZUNCA

Gece gündüz uğraştı siperlerde, Yemen'de
Ve subay oldu, Ali Sait Paşa emrinde.
Sonra doğduğu yere, Antep'e tayin oldu,
Parlak zaferleriyle genç yaşta tarih oldu.

Başa geçip yüceltti Antep direnişini,
Önlemek için Fransa savaş girişimini
Ve Kuva-yı Milliye komutanı seçildi,
Milislerle birlikte siperlere geçildi.

Çarpıştı Kızıl Burun ile Kerpil Tepe'de,
Talan etti düşmanı iki uzun gecede.
Pervasızdı Ermeni ve Fransızlar'a karşı
Antepli söylüyordu gayrı Şahin Bey marşı.

Kilis'ten gelen Albay Andreas birlikleri,
Altı bin kişi olan o düşman kuvvetleri,
Kondu Ulumasere Köyü'nün gerisine,
Kara yazgılı meş'um Bostancık Cephesi'ne.

Şahin Bey Milisleri, var gücüyle savaştı,
Üstün düşmana karşı ikiyeüz genç çarpıştı.
Vatan aşkıyla onlar herşeyi feda etti,
Çoğu da şehit olup ebediyete gitti.

Fransızlar'a karşı o telafatı görünce
Ve onsekiz cengâver önlerinde ölünce,
Şahin Bey'e dediler: "gayrı biz çekilelim,"
"Düşman çok kalabalık, başka yere gidelim."

Şahin Bey, dinlemeyip savaşa devam etti,
“Bu halde ben Antep’e nasıl dönerim” dedi,
Son mermisine kadar o düşmana direndi,
Sol kulak arkasıyla karnından süngülendi.

Yirmisekiz mart, bin dokuz yüz yirmi hüsrânı,
Unutulmaz tarihin o hüzünkâr hicranı,
Otuz yaşında olan Şahin Bey şehit oldu,
Gaziantep’in bağı derin matemle doldu.

Bir nisan bin dokuz yüz yirmi Antep işgali,
On ay, sekiz gün sürdü o esaret ahvalı,
Bu arada, Antepli boş durmayıp çalıştı
İstiklal aşkı için gece gündüz çarpıştı.

Şahin Bey, Bostancık’ta mertçe şehit olunca,
Ve Antep Teşkilatı gayri başsız kalınca,
Gazi, Kılıç Ali’yi o diyara gönderdi,
Birlikte çalışarak savaşmayı önerdi.

Ardından, ne türküler ne destanlar söylendi,
Masum halk Fransızlar’a daha fazla direndi,
Tüm Antepli, gazilik payesine ermişti
Altı bin üç yüz on yedi şüheda vermişti.

Sekiz mart bin dokuz yüz yirmi bir unutulmaz,
O Hürriyet sevdası gibi sevda bulunmaz,
Gaziliğin mübarek olsun şanlı Anteplim,
Şehitlerin pür nurla dolsun namlı Anteplim,
Direnişinle örnek oldun GAZİANTEPLİM.

AĞIN KÖPRÜ İSTİYOR

Bunu Gerçekleştirecek Adımı Atmadan

AĞIN'A GELMEYİN

AHMET GÜNDÜZ

Yazımın başlığı, çoğunuza ilk bakışta aykırı gelebilir. Neden “Ağın’a gelmeyin!” Nedenlerini yazımın sonlarına doğru açıklayacağım. Bir Ağınlı olarak zoruma giden o kadar çok şey var ki; bunları sizlerle paylaşıp biraz rahatlamak istiyorum.

Yıllarca hep “ah şu Ağın’ın makûs talihi” deyip serzenişte bulunmuşuz birbirimize. “Ağın’a sahip çıkan yok” demişiz hep. Ama kendi yağımızla kavrulmayı, kendimiz memleketimize sahip çıkmayı her ne hikmetse akıl edememişiz; başkalarına akıl hocalığı yaparken. Bazen Ağın’a bir yabancı geldiği zaman, hemen Ağın’ın okuma yazma oranının % 99 olduğundan ve ülkenin önemli bürokratlarının bir kısmının Ağınlı olduğundan ahkam keseriz. Ama nedense, o sözü geçen, önemli yerlerdeki önemli Ağınlı bürokratlarımızın (birkaç istisna hariç), Ağın’a yararı olmadığını da görmezden geliriz.

Hepimizin kulağında yıllardır aynı şarkı var; “Ağın’a bir köprü yapılsa”. Şair demiş ki: “*Seni düşünmek güzel şey, ümitli şey. / Dünyanın en güzel sesinden, / en güzel şarkıyı dinlemek gibi birşey. / Fakat artık ümit yetmiyor bana. / Ben şarkı dinlemek değil, şarkı söylemek istiyorum...*” Bizler artık “Ağın’a bir köprü yapılsa” şarkısını dinlemek değil, “Ağın’a bir köprü yapılacak, başka yolu yok” şarkısını hep bir ağızdan söyleyip, haykırmak ve insanlara sesimizi duyurmak zorundayız. Bu bizim boynumuzun borcudur. Bugün Ağın’da köprü inşaatına başlansa, en azından 350-400 kişilik bir şantiye kurulacak. Sonuçta ne olacak? 2-3 yıl boyunca esnaf kalkınacak, banka kalkınacak, kısaca Ağın kalkınacak. Ağın’daki deri fabrikası, ulaşım kolaylaştığı için daha geniş pazarlara ulaşacak. Birçok önemli merkeze Ağın köprüsü sayesinde daha kısa zamanda ulaşılacak. Hastalar, artık feribota ulaşmadan ölmeyecek geceyarıları. Kısacası Ağın, köprü sayesinde şöyle bir silkelenip ayağa

kalkacak. Büyük şehirlere göç de ortadan kalkacak. Belki de gidenlerin büyük çoğunluğu, yeni istihdam alanları açıldıkça, geri dönecek ve alın terinin, emeğinin karşılığı olan ekmeğini memleketinde kazancak. Bununla beraber, nüfus da artacak. Böylece, nüfus sayımlarında Ağın’a gelmeye tenezzül etmeyen bazı Ağınlılar’a ihtiyacımız da kalmayacak. Köprü’nün onlara da çok yararı olacak. Örneğin, konken partilerinden ya da barbekülü toplantılarından, kokteyllerinden mahrum kalmayacaklar. Sadece üzüm, badem, ceviz, sucuk ve bastı (Bastığın anlamını bilmeyenler varsa söyleyeyim; “pestil”) zamanı ya da leblebi zamanı Ağın’a gelip de ganimeti toplayıp götürülenler de daha kolay ulaşacaklar köprü sayesinde. Gördünüz mü köprü’nün herkese yararı olacak.

Ama bilene ki; ben bu eleştirilerimi dışarda yaşayan bütün Ağınlılar için yapmıyorum. Ağın’a delicesine aşık o kadar çok Ağınlı ve Ağın için birşeyler yapabilme çabasında o kadar çok Ağınlı var ki; onların başımızın üstünde, yüreğimizin bir köşesinde her zaman yerleri var. Bu yazımdan kim üzerine ne alıyorsa alsın. Bana kim güceniyoysa gücensin. Yıllardır Ağın’da yaşayan bizler gücendik, öfkelenidik birilerine. Biraz da başkaları bize gücensin; eğer gücenmeye ya da öfkelenmeye hakları varsa.

Evet sevgili dostlar, eğer dışarıda Ağın için birşeyler yapıyorsanız, sahte Ağın özlemiyle timsah gözyaşları dökmüyorsanız, eğer Ağın’ı kaderiyle başbaşa bırakmaya gönlünüz razı olmuyorsa ve Ağın’ı ve Ağınlı olmayı gerçekten içinize sindiriyorsanız; “ak gerdan üstünde zümrüte benzeyen” bu toprağın insanları sizi her zaman kucaklamaya ve bağrına basmaya hazır. Ağın, gücü yetebilen Ağınlılardan köprü istiyor. Eğer gücünüz yetiyor ve bu köprü yapılamıyorsa, köprüyü yapmadan, Ağın’ın kaderini değiştirecek bir adım atmadan AĞIN’A GELMEYİN.

ŞÜKÜR

Ahmet SAMUR

Melül mahzun yaşarken gurbet ellerde,
Bu bayram dostlarla buluştuk şükür.
Ağın'ın kokusu bütün tenlerde,
Bu bayram can cana koklaştık şükür.

Dudakta dualar, gözlerde yaşlar,
Buluştı bacılar, gavil gardaşlar,
Anılar depreşti, eğildi başlar,
Bu bayram sevgiyle sarıştık şükür.

Anam olsa diye boyun bükenle,
Kenara çekilip yaşlar dökenle,
Göğüsler geçirip için çekenle
Gülüştü dertleri bölüştük şükür.

Ağın petek oldu, biz de arısı,
Gençleri, gocası, kızı karısı
Burda Ağın'ın sanki yarısı,
Bu bayram zevkleri paylaştık şükür.

Ağın'da çiçekler açmıştır şimdi,
Görseydik navrezi ilk bulan kimdi?
Sel oldu göz yaşım burada dindi,
Bu bayram hizmette yarıştık şükür.

Karaydı, ağardı bakın saçlarım,
Gırnata çalınca çöker ağlarım,
Sağımda solumda öz gardaşlarım,
Bu bayram el ele tutuştuk şükür.

Kınalar yakalım, kurban keselim,
Ağın sevgisiyle dosta eselim,
Sakin olmaya ki, sakın küselim,
Bu bayram gönülden barıştık şükür.

Bir ucu Edirne, bir ucu Kars'tır,
Kaldır, aradaki dağları kaldır,
Her güzel gönülde AĞIN'lı vardır,
Bu bayram su gibi paklaştık şükür.

ÇAĞRIŞIM

M. CAVİT ALPASLAN

Çarşıda kimse yok. Kepenkler inmiş, insanlar evlerine çekilmiş, at arabalarının uyumlu nal sesleri ve de sürücülerin kamçı şaklatması yok. Bakırcıların çekiç sesleri hepten susmuş. Arnavut kaldırımları üstünde ben varım bir de benden öte rüzgar var. Tam karşımda yüzüme şiddetli bir şekilde rüzgarın vurduğu kar ve yağmur damlaları. İliklere işleyen ıslak bir soğuk.

Yıl 1958, birinci ayın birinci günü, yer Malatya Bakırcılar Çarşısı. Bir gün önce şimdi Karakaya Barajı'nın suları altında kalan Ataf - Hüyük köyünden geldim. Nasıl geldim; işte öyle. Anlatayım. İstanbul Boğazı gibi, parça parça buzların sürüklendiği Fırat'tan sal'la Malatya yöresine geçtik. Orada bizi bekleyen tenteli kamyonu bindik. Köylüler satacakları kuzuları, oğlakları ve de çuvallarındaki diğer eşyalarını kamyonu doldurdular. Bizler, yani insanlar kamyon kasasının yanlarına yerleştirilen banklara oturduk. Keçi ve kuzuların sidik ve dışkı kokularını duyumsayarak toprak ve stabilize yollardan sarsıla sarsıla, üşüye üşüye, ıslana ıslana dört beş saatte kamyonun uflayıp puflamasıyla Bakırcılar Çarşısı'nda Gül Palas Otel'i'nin önüne geldik.

Ben hemen salona çıktım. Odun sobası yanıyor. Küçük kapağından mavi, kırmızı alev dillerinin dışarı fırlaması ve kapakları yalamasının üşüyen, donmakta olan bedenime verdiği hazzı anlatamam. Ancak yaşayan bilir o duyguyu.

Söylemek istediğim bu değil. O günlerin bir anısı, yaşam şekli, şairin dediği gibi, korkulan şey ayrılık, ölüm ve yoksulluk. Ölüm ve ayrılık bu öykünün başlangıcında var. Bir başka yazımda anlatacağım.

Bu anlattığım olaydan bir gün öncesinde gelmiştim Malatya'ya. Eve gereken gaz, tuz, yiyecek ve acil giyecek alacaktım. Bir kısmını aldım. İspirto alamamıştım. Anlattığım gün, yazının başında belirttiğim gibi yılbaşı tatili idi. O yıllarda gaz ocağı denilen ev aleti vardı, onunla pişerdi yemekler. Gaz ocağı, başlangıçta ispirto ile ısıtılır ve pompalanarak sıcak başlığa pompalanan gaz tutuşturulurdu. Çalıştırılması, kullanılması uğraş ve maharet isterdi.

Sabah 10.00 - 11.00 saatleri, biraz sonra kamyonumuz kalkacak, köye döneceğiz. Salonda tanıdık yaşlı biri var. Onunla konuşuyoruz. Bu sırada iki kişi girdi içeriye. Biri kırk, diğeri yirmibeş yaşlarında gözüküyor. Ayaklarında pençeleri dökülmüş ayakkabılar, sırtlarında sökük, yırtık, ıslak ceketleri. Avutları birbirine yapışmış solgun ve tıraşsız yüzlerinde yorgunluk belirtileri var. Şapkalarını vestiyere asıp ellerini ovuşturarak sobada ısınmaya durdular. Neşe ile bir soygun olayı anlatıyorlar. Adamları nasıl çarptıkları,

çarpanların kendilerini nasıl kovaladıklarını, kavgalarını, kaçışlarını, zafer ve paylaşımalarını tatlı tatlı gülererek anlatıyorlardı. Onları dikkatli izliyorum. Yaptıkları işleri anladım anlamasına da hırsızlıkla övünüleceğini mantığıma sığdıramıyorum. Kendimi saflığa vurarak sordum:

– Siz ne iş yapıyorsunuz?

– Gece işçisiyüyük ağabey.

– Gece işçisi ne demek, yani nasıl bir iş?

– Ağabey biz yankesiciyik, yani senin anlayacağın sizin gibi beyler akşam, gece tek başına giderken, birimiz karşıdan gelip ona çarparız. O diklenir kavga eder. Diğerimiz ayırmak için yanına yaklaşır onu tutarız. O sırada cüzdanını aşırır, oradan savuştururuz.

Olayı anlamıştım. Kahramanlarımız meslekleriyle övünüyorlardı. Boş ispirto şişesini gösterdim:

– Bana ispirto bulabilir misiniz? dedim.

– Emrin olur ağabey, dediler. (Ağabey dediklerine bakmayın, ben o zaman yirmibeş yaşlarındayım.)

Şişe iki buçuk liraya doluyordu. Beş lira verdim onlara. Hemen çıktılar. Onbeş dakika sonra dolu şişeye geldiler. Artan iki buçuk lirayı geri verdiler. Almak istemedim. Bahşiş olsun dedim.

– Hayır ağabey, sen garip bir öğretmensin. Oncağız işten para mı alınır mı; dediler.

O garibanlar, çaldıklarıyla günlük sefil yaşamlarını sürdürmeye çalışıyorlar. Onların bu davranışları tabii ki hoş değil, çirkin, ayıp ve utanç verici.

Onlar, toplumdan dışlanmış kimselerdi. Toplumun paralıydı. Kimse gurur duymuyordu onlarla. Ya ardılları... kimler ki onlar, üst yöneticiler, beyler, beyefendiler, politikacılar ve de hortumcular. Bir elleri yağda, bir elleri balda, herkes onlardan korkuyor. Saygın kişiler onlar.

Bankalar kuruyorlar, halkın dışından tırnağından artırdığı paraları hortumluyor, beş yıldızlı otellerde beş yıldızlı güzellerle yaşıyorlar. Sabah, İstanbul'da kahvaltılarını yapıp, öğlende özel uçaklarıyla Monte Carlo, Kanarya Adaları, Kaliforniya kıyıları, Adriyatik fiyortlarında denize girip çıkıyor aile fotoğraflarını çekip basına dağıtıyorlar.

Dünya teknolojiye çağ atlarken, biz de yolsuzluklarda çağ atlıyoruz.

O garibanlar, ardıllarının bu denli çağ atladıklarını bu denli gurur duyulan kimseler olacaklarını tahmin edebilirler miydi?

Ankara - 17 Nisan 2001

BİR GECEYİ DAHA GERİDE BIRAKTIK

Y. SÜMER YALÇIN*

28 Nisan 2001 Cumartesi günü Malatya'daki Ağınlılar olarak, Ağın'lı olmanın gururunu bir kez daha yaşadık. Ağın Kaymakamı Sayın İdris AKBIYIK'ın, Ağın Belediye Başkanı Sayın Orhan ERCAN'ın ve Malatya Belediye Başkanı Sayın M. Yaşar ÇERÇİ'nin katıldığı gecemizi coşkulu bir şekilde geride bıraktık. Ayrıca, diğer illerimizdeki dernek temsilcilerimizin katılımı, özellikle Elazığ'daki Ağınlılar Derneği'nin tüm yönetim kurulu üyelerinin ve dernek üyelerinin büyük çoğunluğunun gecemi zi onurlandırmaları, bizleri çok mutlu etti. Bizleri onurlandıran tüm konuklarımıza gönülden teşekkür ediyorum.

Bu gece vasıtasıyla Malatya'daki Ağınlıları bir araya getirmenin mutluluğunu taşıyoruz. Malatya'daki hemşehrilerimizin büyük katılımı bizleri duygulandırmıştır. Bu geceyi hazırlarken iki hedefimiz vardı. Birincisi, 30-40 sene evvel Ağın'da yaşamış olanlara nostalji yaşatmak, ikincisi ise, bir nebze de olsa, genç nesile Ağın kültürünü aktarmaktı. Bu amaçla, hemşehrilerimize Ağın'dan çeşitli manzaraların, portrelerin, yaşam tarzlarının konu edildiği slayt gösterisi; kız beğenmeden tutun

da gelin almaya kadar olan sürecin konu edilmesiyle oluşturulan tiyatro gösterisi ve halk oyunları gösterileri sunmaya çalıştık. Daha sonraki günlerde, hemşehrilerimizin bizleri arayarak tebrik etmeleri, çabalarımızın boşa gitmediğini göstermiş ve bizleri çok mutlu etmiştir.

Bu faaliyetlerimizin gerçekleşmesinde büyük emeği geçen, bizleri bu etkinliği yapmamıza teşvik eden ve aynı zamanda tiyatro ve halk oyunları gösterilerini sunan derneğimizin genç üyelerine; tiyat-

ronun senaryosunu yazan, slayt gösterisini hazırlayan ve sunan akademisyen hemşehrilerimize; Ağın'dan gecemize katılan ve kına gecesini gerçekleştiren

fasil heyeti ve halk oyunları ekibine; gecenin anısına, üzerinde derneğimizin ismini taşıyan kalemli yaptırarak katkıda bulunan Sayın Ahmet ÖZDEM'e; başta hemşehrilerimize ait olan KARAY Ltd. Şirketi olmak üzere gecemizi destekleyen tüm firmalara teşekkür ederim.

Bundan sonraki faaliyetlerimizde de tüm hemşehrilerimizi yanımızda görmeyi arzular, sevgi ve saygılarımı sunarım.

(*) Malatya - Ağın ve Çevresini Kalkındırma ve Kültür Derneği Yönetim Kurulu Başkanı.

ADANALI MEHMET BEYDEMİR EMİME AĞIT

İSMAIL NAZIM BEYDEMİR

İkibinbir yılının, kurban bayramı günü,
Adanalı emimin, yere çekti önünü,
Seksensekiz yaşının, ilkbaharı bitmedi,
Kendisi geçip gitti, anımsatarak dünü.

Bindokuzyüz otuzlu, Atatürk'cü dönemde,
Abisi KÖSE EMİN, hoca idi en önde,
Adana'da görevli, kardeşleri yanında,
At arabası alıp, gezdirirdi her yönde.

Adana'dan Ağın'a, onbir günde geldiler,
Üç gardaş bir anayla, bizim eve girdiler,
Çünkü kendi evleri, üç yıl önce yanmıştı,
Altı ay bizde kalıp, saygıya eğildiler.

Mehmet emim bu yıllar, dört kez askere gitti,
Çağdaş Cumhuriyetin, eğitimini etti,
At arabası ilk kez, Ağın'a bunnan geldi,
Dar ve yıkımlı yoldu, atlarını seğırtti.

Zabulbar köyümüze, arabayı götürdü,
AĞA DAYI evinin, hezanmarını sürdü,
Adana'dan Ağın'a, arabayla gelirken,
Malatya'da devrilip, bacağı kırıp dürdü.

Ak eşek besleyerek, gezip üstüne bindi,
Her yanı dolaşarak, PAT köyünden evlendi,
Köse emim ev-bağı, alarak ona verdi,
Eşi öldükten sonra, hastalık onu yendi.

Babamın amca oğlu, Mehmet emime rahmet,
Kalanlara esenlik, kalmadı zorluk-zahmet,
Ben İsmail üzüldüm, gizli gizli ağladım,
Yıkılıp yere düştüm, oldum koca bir demet.

16 Mart 2001 - Malatya

HÜSEYİN ÇINAR'A AĞIT

Beş mayıs ikibinbir, günü bir acı verdi,
Hüseyin Çınar dostum, yarın mezara girdi,
Mineyik'den Ağın'a gelen, babaya gitti,
Harmanları yerine, tek mezarını serdi.

Aydın ve dürtüst idi, ölüm yıkım getirdi,
Çağdaşlık düzeninin postunu, yere serdi,
Ağın'a hizmet eden, değerli çalışkanı,
Ölüm bizden alarak, apak toprağa verdi.

Bu yıl Ağın'ımızın, her yeri otluk oldu,
O'nun mezarına da, bolca otlar da doldu,
Bu sevgili dostuma, anılarım gereği,
Törenin sürümünde, normal renklerim soldu.

TEMÜRLÜ mahallenin, aydınlığı karardı,
Evinin apak rengi, üzüntüden sarardı,
Doğaya hizmet eden, bu gücü yitirince;
Bağ ve bahçalarının, harıkları daraldı.

Hüseyin; baban ile Şemsettin'i görürsün,
Açıkbaş ağabeyle, çaya doğru yürürsün,
Kalaycı emi ile, Hekkambaşı emiyle,
Mahlenin gezimine, toplanarak gelürsün.

Bu dostların hepsine, rahmet sözümü söyle,
Bizi yalnız bıraktız, ortada kaldık öyle,
Sana da bolca rahmet, kalanına esenlik,
Ben İsmail, ağlarım, bu ağıtımdır böyle.

6 Mayıs 2001 - Ağın

ÇUHADARGİL'İN SIDIKA ABLAYA AĞIT

Oniki Mayıs günü, Çayırılık'tan buyana,
Evin önüne geldim; Sıdika abla ile,
Mısırgil'in abla, oturmuşlar yanyana,
Yarım saat konuştuk, doymadık tatlı dile.

Küzne'nin temsilcisi Sıdika ablam, dedi,
"Köylerimiz yıkıldı", acınarak söyledi,
İki sayın ablam da, ATATÜRK yandaşıydı,
Bu dürüst yönden çıkıp, başka yöne girmedi.

Onüç Mayıs akşamı, Sıdika ablam bitti,
Kapıları kapandı, Koçan'ı harap etti,
Oğlu Mahir gelerek, acılarla kıvrıldı,
Sıdika ablam kalkıp, Sabri abime gitti.

Mısırgil'in ablam; artık yalnız kaldı,
Konuşacak dostu yok, elini yere saldı,
Uygar ve saygınlıklı, dostunun ölümüyle,
Artık normal yaşamlık, karanlıklara daldı.

Yalnız O'nu üzmedi, ben de çok ağlar oldum,
Törenin sürümünde, yıkıma düşüp soldum,
Artık Çayırılı yoldan, gelip geçmem gereksiz,
Üzüntüden sıkılıp, saçlarımı da yoldum.

Bu ölüm olayları, kendi gidişim olur,
Sayın ölülerimle, ruhum yıkımı bulur,
Yaşlıların ölümü, beni yalnız bıraktı,
Hepsini anımsarım, gönlüm bundan yorulur.

Sıdika ablacığım, Sabri abime de ki;
Yaşama gene gelip, o Bartın'a gide ki;
Dönüp Ağın'a gele, bağdaki pahaında,
"BARTIN YOLU DÜZDEDÜR", türküsünü ede ki.

Sana bolca ağladım, mezarlığa giderek,
Kalanlara esenlik, size de rahmet gerek,
Ben İsmail, sizlere, ağlayıp ağıt yazdım,
Acıyı ben de yerim, yanınıza gelerek.

14 Mayıs 2001 - Ağın

ARFO'NUN ÖYKÜSÜ

OSMAN SULHI AKSU

Bu yazımda, kötü alışkanlıkları olan bir insanın, nasıl yararlı bir duruma dönüşmesi ile ilgili serüveni ni belirtmek istiyorum.

Olay, 1965 yılında Mardin ilimizde geçmiştir. Adıyaman'da görevli iken, Mardin'de bir futbol maçı esnasında, güvenliği sağlamak için, orada bulunan bir astsubayın Mardinli sporseverlere karşı yaptığı hakaret üzerine, galeyana gelen halk olayı gelişerek, Jandarma mensuplarının evlerine saldırıya kadar yayılmıştı. Bu durumun biran önce önlenmesi için, TBMM'nde yapılan konuşma sırasında, "Emniyet Müdürü atandı, kısa sürede bu ilimize intikal edecektir" diyen Sayın İçişleri Bakanı Dr. Faruk Sükan, beni de telefonla arayarak hemen intikal etmemi ve ben den başarı beklediğini ve altı ay sonra da Balıkesir'de olacağımı söyledi. Ne yazık ki bu vaat çeşitli nedenlerle gerçekleşemedi.

Ancak, Mardin'de göreve başladığımda, aynı zamanda, hukuk mezunu olmadığım halde, Hukuk İşleri Müdür Vekaletinin de bana verildiğini öğrendim. Emniyet Müdürlüğünden ayrı olarak bu Müdürlüklerin maaşlarını da aldım. Bir süre sonra da lisede hocası bulunmayan felsefe ve psikoloji öğretmenliğine de atandım. Anlatacağım öykü ile ilgisi bulunduğu için, bu bilgileri verme gereğini duydum.

Önce, ilk icraat olarak, bu ilimizde emniyet, asayiş ve huzuru bozanları belirlemek istedim. Sırası ile emniyet mensupları, bekçiler, muhtarlar ve en sonra da ilkokul öğretmenleri ile ayrı ayrı toplantı yaptım. Bu toplantılarda, güvenliğin, asayişin ve huzurun öneminden, bu konuları sağlamada halkın katkısının bizlere ne kadar çok faydalı olacağından bahsettım. Toplantıya katılanlara verdiğim kağıt ve zarflara bu ilde asayışı ve huzuru bozanların adlarını ya da lakaplarını yazıp zarfa koyarak vermelerini istedim. Kendi isimlerini yazmalarına gerek görmedim. Aldığım cevaplarda, münferit isimler hariç, oniki kişinin adları

ya da lakapları yer almıştı. Ancak, bir isim ya da lakap hepsinde mevcut idi. Bu isim ya da lakap Arfo idi. Arfo, asıl adı Arif olan bir sabıkalının adı idi. Sabıka fişini incelediğim zaman; ırza tasalluttan, gasp olayına kadar birçok suç işlediğini öğrendim. Ancak, en çok işlenen suç konusu haraç idi.

Ankette belirlenen bu oniki sabıkalı kişileri getirterek bir özel toplantı yaptım. Mardin'de işlenen herhangi bir suçun failini, önce kendi aralarında arayacağımı ve aynı zamanda da bazı önlemler alacağımı söyledim. Aslında bu toplantı onlara bir gözdağı vermekti. Bu taktiği İstanbul'da asayiş şubesinde bulunduğum sırada öğrenmiştim. Çok da faydasını görmüştük.

Arfo, daha önce de işaret ettiğim gibi, çarşaf gibi sabıka dosyası olan, Mardin'in bir başbelası olarak tanınıyor ve ondan korkuluyordu. Sık sık olay çıkaran Arfo'nun, özel olarak yaptığım toplantıdan sonra hiçbir olaya karışmadığı rapor ediliyordu. Bana getirmelerini istedim. Dört kişilik ekibe iki memur daha ekleyerek getirdiler. Arfo denen bu sabıkalı adamın, 1.75 cm. kadar boyu, çok belirgin çiçek bozuğu suratı, simsiyah dimdik kısa kesilmiş saçları ve tıraş olmamış sakalı ve patlak siyah gözleri ve hiç boynunu yokmuş gibi ensesi olan, güçlü, ters bakışı ve ürktücü bir görünümü vardı. Getirenlerle beraber makam odasında idiler. Ekip Amiri Başkomiser Mustafa'ya; "Siz dışarı çıkın, beni bununla yalnız bırakın" dedim. Çıkmak istemiyorlardı. "Bu bir emirdir" deyince çıktılar. Ona, asıl adını soruyorum?

– Arif, diyor.

– Ben, bundan sonra sana Arif diyeceğim, diyorum.

– Senin keyfin bilir, diyor.

Bunları konuşurken ben makamımda, ayakta duruyordum, ona da "otur" dememişim. Zamanını ve reaksiyonlarını bekliyordum. Hiçbir terslik yoktu.

– Arif, seni, haraç istiyor diye şikayet ediyorlar, ne diyorsun?

– Demem şudur ki, ben kimseden haraç istemem. Ben, selam verip dükkanlarına girince, çekmecelerini açıp hemen bana para veriyorlar, anladın mı?

– Peki, anladım Arif, seni polis yapsam, benden ne kadar para istersin?

– Benimle zevklenme, (alay etme) ben nasıl polis olurum?

– Polise yardımcı olmaz mısın?

– Elbette olurum.

– Bunun için benden kaç para istersin?

Valilikçe bana verilen “tahsisatı mesturem” yani örtülü ödeneğim vardı. Vali beyin bilgisi altında, oradan ödeme yapmayı düşünüyordum.

– İki yüz panganot (Lira) verebilir misin?

Benim maaşımın 400 lira olduğunu düşünürsek, bu iyi bir geçimlik idi.

– Verdim gitti, gel şuraya imza at.

– İmzam yok, parmak basacam, dedi.

Parmağını bastı ve parayı aldı, avucunda tuttu. O zamana kadar ayakta idik.

– Otur dedim ve zile basarak gelen odacı Halil’e; bize iki şekerli kahve getirmesini söyledim. O, kuşku hareketlerle beni seyrediyordu. Ben de kuşku idim. Eğer bu parayı aldıktan sonra yine olay çıkarmaya devam ederse asıl ben ona “Devlet Haracı” vermiş gibi olacaktım.

Sonunda bana sordu:

– Benim şimdi vazifem ne olacak ki? dedi.

– Şimdi senin görevin, burada suç işleyeni bana bildireceksin, dedim.

Kahvesini içti ve dışarı çıkarken, kapı önünde sıralanmış polisler arasından bir kahraman edası ile onları süzerek çıktı, gitti.

Durumu vali beye arzettim. O şaka yollu “Desene Arfo’ya sen de haraç verdin” diye yarı şaka, yarı ciddî takıldı. “Haydi hayırlısı, inşallah başına bela almamışsındır” diye de ilave etti. Ertesi gün daireme gel-

diğim zaman kapımın önünün çok kalabalık olduğunu gördüm. Ben gelirken yol açılınca Arfo’yu gördüm. İki adamı omuzlarından yakalamış öylece duruyordu. Benimle beraber o da arkamdan odama girdi, açık kalan kapıdan meraklı ve korkulu birçok insan bizlere bakıyordu.

– Bunları yakaladım sana getirdim, dedi.

– Önce onları bırak konuşalım, dedim.

Adamları bıraktı. Adamlar, ayağa kalktılar ceketlerini, gömleklerini düzelttiler.

– Bunların suçu nedir? dedim. Yüzlerine ters ters baktıktan sonra:

– Kaçakçı, dedi.

– Bunları kaçak eşyaları ile yakalarsan sana ikramiye de veririz. Eşyaları yanında olmadan onları yakalamadan bize haber ver, dedim.

Böylece anlaşmış olduk, boynunu büktü ve ayrıldı.

Mardin’de kaldığım üç seneye yakın bir zaman içinde, hiçbir olaya karışmadığı gibi bir polisiye vakaya da karışmadı. Bir memur gibi ayın birinde geldi, ücretini aldı. Bu arada, bir hırsızlık olayı nedeniyle karakoldaki sorgusu sırasında pencereden kaçarken düşüp ayağı kırılan Şehmuz adındaki şahsın, akraba ve yakınlarının, karakolu basması sonucu, aynı gece, karakola el koyup, onları dışarı çıkardıktan sonra, telefonla bana durumu anlatıp “Halk seni istiyor” diyerek, daha büyük bir olayı önlemesi, yaptığım icraatın doğruluğunun bir kanıtı idi. Benim Ankara’ya tayinim çıktığı zaman, oraya gelecek arkadaşta tahsisatı mesture verirler mi, o da bundan Arfo’ya ücret ayırma cesaret ve basiretini gösterebilir mi idi? diye aklıma gelmişti... Onun için, çok iyi bir ahbablığımız olan, Belediye Başkanı Sayın Mehmet Saraçoğlu’na, “Bunu, yol çavuşu olarak kadroya alıp korumaya çalışırsan büyük bir iyilik yaparsın” demiştim. Oradan ayrılırken, son ücretini verip geri kalan tahsisatı mestureyi sayın ve çok değerli valim, Nihat Oğuz Bor’a teslim etmiştim... Sayın valimin takdirlerini her zaman onurla ve büyük bir hizmet düşüncesi içerisinde hatıralarımda yaşattım.

ŞEHİTLERİMİZ

KAPLAN EKİNCİ

Günümüzün her çağından,
Selam olsun şehitlere.
Çiçeklerin yaprağından,
Selam olsun şehitlere.

Savaştlar, şan verdiler,
Bile bile can verdiler,
Bu millete yön verdiler,
Selam olsun şehitlere.

Yurdumun öz evlatları,
Unutulur mu adları?
Anaların feryatları,
Selam olsun şehitlere.

Biz onların evladıyız,
Tarihe geçmiş adımız,
Şehit olmak muradımız,
Selam olsun şehitlere.

Dursun artık göz yaşımız,
Eğilmesin dik başımız,
Onlar bizim kardaşımız,
Selam olsun şehitlere.

Kurumaz şehit'in kanı,
Yüksektir şerefi, şanı,
Cennetliktir aziz canı,
Selam olsun şehitlere.

Ağlamaz şehit babası,
Karalar giymez anası,
Al kandır şehit kınası,
Selam olsun şehitlere.

Ankara 13 Mayıs 1999

EŞİTSİZLİK

ŞEREF BEDRİ ERDEM

İki bin yıl milattan sonra, kim bilir ne kadar zaman ondan önce konu hep gündemdeydi. “Kadın mı üstün erkek mi?” Yirmibirinci yüzyıla bu iki cinsin eşit olduğu savı ve sükunetle girdik. Yeni yüzyılın kadını münakaşasız erkeklerle eşit olma beraatına sahiptir. Hemen her yerde bu gücünü kullanmaktadır.

Sanatta, ilimde, politikada, erkekle boy ölçüşüp bayrağını dalgalandırıyor. Bakan, Başbakan oldu. Cumhurbaşkanlığına aday. “Kraliçe”lik zaten çoktandır elinde...

Ailede reis erkek mi, kadın mı, henüz bu kesinlik kazanmamış gibi görünüyor. Aslında kadın bu kurumda hem dediğini yapmış, yaptırmış hem de ikincilikte kalmaktan yakınmıştır.

Şimdi soyadını kullanabiliyor, mirastan eşit hak alıyor, erkeğe hiçbir konuda imtiyaz tanımıyor. “İkimizde insanız, eşitiz” deniyor, konu kapanmış görünüyor.

Çekiç atmada, güllede, yüksek atlama, halterde kadın kadınla yarışıyor ama erkekle eşitliğine halel gelmiyor.

Benim, baştan beri bu eşitliğe bir itirazım olmuş değil. Anlayamadığım; cahil erkeğin bilgili kadına, hilebaz erkeğin dürüst kadına nasıl olup da üstün olduğu olmuştur.

Şimdi, eşitlik sağlandı konu gündemden düştü. Ben bazı şeyleri yine anlayamıyorum: Cahil kadın, okumuş erkeğe, eli boş erkek, sanatçı kadına denk mi oldular?

Kadınla erkeğin bu eşitliği; çabayı, gayreti,

azmi, nefis mücadelesini, erdemi, özveriyi silip süpürdü mü?

Edepsiz cahil erkek, kafayı çekip evde okuyan, düşünen, bilen kadına “haayt” çekip dediğini yaptırıyor, erkeğin üstünlüğü ilkesine sığınıp borusunu öttürüyordu.

Şimdi, cahil kadın, okuyan, düşünen, nefisini bir yerlere, düşüncesini bir şeylere ulaştırmış erkeğe dediğini yaptırabilecek, kendi istediğini yapıp “eşitlik hakkımı kullanıyorum” mu diyecek?

Dün erkeğin üstünlüğü haksızlığa, eşitsizliğe, bir tarafın acı çekmesine sebep oluyordu. Bugün eşitlik durumu dengeleyeceğine erkeğin edingenliğine mi dönüştü?

Merak ettiğim şu benim: Bilenle bilmeyen, dürüstle ahlaksız, gayretliyle tembel, kirli ve temiz karşı cinsler arası kavgada kırılıp döküldüler mi? Eşitlik insanlığa mutluluk getireceğine, rezaleti birinin elinden alıp öbürüne mi verecek?

Amaç, edepsizliğe prim vermekse eskisinin günahı neydi?

Eşitliği kadının sorumsuzluğu saymaktan daha büyük bir hata olamaz.

Eşitlik adalettir. Haklının hakkının teslimidir. Bilgiye saygı, erdeme hürmettir.

Değilse olmaz olsun böyle eşitlik.

Bilenle bilmeyen bir olur mu, güzelle çirkin bir midir?

Ankara - 03 Kasım 2000

Burun Kanaması hastalık habercisi

Çocukluk dönemi problemi olarak nitelendirilen burun kanaması olayları, aslında yetişkinlerde daha sık görülüyor. Zaman zaman yaşın ilerlemesine bağlı olarak daha da ciddi boyutlar kazanıyor.

Bazı insanların sık karşılaştığı ancak umursamadığı burun kanamalarının ihmal edilmemesi gerekiyor. Oysa burun kanamaları; yüksek tansiyondan kan kanserine kadar birçok hastalığın habercisi olabiliyor. Genellikle çocukluk dönemi problemi olarak nitelendirilen burun kanaması olayları, aslında yetişkinlerde daha sık görülüyor. Zaman zaman yaşın ilerlemesine bağlı olarak daha da ciddi boyutlar kazanıyor. Özellikle 50 yaş üzerindeki erkeklerde sık görülür. Dış burun kanamaları evde tedavi edilebilen basit vakalar iken, iç kanamalar için tıbbi müdahale şart.

İç kanamalar

İç kanamalar çok az görülür ve bu durumda tıbbi müdahale gerekir. Burnun iç kısmındaki damarların çatlaması sonucu oluşan iç burun kanamalarında kan, burun deliklerinin dışına değil, geniz boşluğuna akar. İç kanamalarda doktor, burun deliklerinden gerilere doğru "iç tampon" adı verilen şerit yerleştirerek kanamayı durdurmaya çalışır, durmaması halinde damar, cerrahi müdahaleyle bağlanır.

Dış kanamalar

Çoğunlukla evde tedavi edilebilen dış kanamalar, sürekli tekrarlanmaya başladığı takdirde mutlaka doktora başvurulmalıdır. Bu durumda probleme sebep olan damar; gümüş nitrat, elektrik akımı ya da lazer ışını ile yakılır ya da çok nadir olarak ise burun delikleri arasındaki kıkırdak duvarını güçlendirici bir cerrahi müdahale uygulanır.

NEDENLERİ

Uzmanlar, burun kanamalarının nedenleriyle ilgili olarak şu uyarılarda bulundular:

Atar damar duvarlarının kalınlaşma ve sertleşmesi.

Yüksek tansiyon: Yüksek tansiyon ile üzerinde yoğun bir baskı oluşan damar, kırılma ve çatlamaya daha müsait hale gelir. Tekrarlayan ya da başağrısı-

la birlikte görülen burun kanamaları; yüksek tansiyon belirtisi olabilir. Bu durumda tıbbi müdahale zorunludur.

Kanama rahatsızlıkları: Pıhtılaşma problemi ya da alyuvarlar sayısı düşük olan kişilerde; ciğer, kemik iliği veya lösemi gibi rahatsızlıkları olan kişilerde de burun kanaması görülebilir.

Burun kanamaları karşısında uzmanların önerileri şöyle:

Özellikle kış mevsiminde bulunduğunuz ortamın nemini artırın.

Dış burun kanamasını tedavi edebilmek için dik bir şekilde ayakta durup öne doğru eğilin. Burnunuzun ön kısmını başparmağınız ve işaret parmağınız ile sıkıştırın. Ağzınızdan nefes alın ve 15 dakika basınç uygulayın.

Daha sonraki kanamaları önlemek için, birkaç gün burnunuzu darbelerden koruyun ve başınızı kalbinizin seviyesinden yüksek tutun.

Kanamamanın tekrarlanması halinde kan pıhtılarını temizlemek için burnunuzu kuvvetlice çekin, dekonjestan sıkın ve hemen bir doktora görünün.

Burun kanamasına tabii reçeteler

Bir bardak suya; 5 çay kaşığı sofr tuzu koyun. İyice karıştırıp, burna çekin. Aynı işlem tuzsuz su ile de yapılabilir.

Bir su bardağı turşu suyu, az aralarla burna çekilir.

4 su bardağı suya; bir avuç ısırgan otu yaprağı konulur. Kaynatılıp süzildükten sonra ılık ılık burna çekilir.

Bir adet kesme şeker veya iki kahve kaşığı toz şeker ateşte yakılır ve burna çekilir.

Bir parça pamuk, limon suyuna batırılıp kanayan deliğe sokulur.

(Basın'dan)

VAAY NENEM VAY!

MUSTAFA ÖZDEM

Ödünç elbiseyle gelin getmişler,
Yıllar yılı ot şiltede yatmışlar,
Sövmüşler, dövmüşler, atıp tutmuşlar,
Güzel gün görmemiş, vaay nenem vay!

Kendinden küçüğe gelinlik etmiş,
Nere demişlerse oraya gitmiş,
Ar namus diyerek ömrün tüketmiş,
Bir sefa sürmemiş, vaay nenem vay!

Yokluğu yaşamış, çileyi çekmiş,
Yırtığı yamamış, söküşü dikmiş,
Seferberlik çıkmış, kocası gitmiş,
Giden de gelmemiş, vaay nenem vay!

Kakülü kesilmiş, sürme gözünde,
İki çocuk kalmış köyün yüzünde,
Kaderinde kötü kara yazında,
Murada ermemiş, vaay nenem vay!

Nenem sen gideli çok yıllar geçti,
Gelenek, görenek hepsi değişti,
Senden doğan bile başını açtı,
Sen hep yaş dökerdin, vaay nenem vay!

Sevdikleri müzik, moda, revizyon,
Bütün gün işleri hep televizyon,
Senin gibi çıkar ancak yüzde on,
Sen hep taş çekerdin, vaay nenem vay!

Çamaşır, bulaşık hep otomatik,
Hanım olmuş yarına gelmeyen Fatik,
Senin bir sözün var, hepsine hotik,
Sen hep aş çekerdin, vaay nenem vay!

Ruhun şaad olsun, mekanın cennet,
Hayatta kimseye etmedin minnet,
Mustafa'dan size her zaman rahmet,
Sen hep baş çekerdin, vaay nenem vay!

Televizyon ve Çocuk

EŞREF ÖZDEMİR*

Ülkemizde ilköğretim çağındaki çocukların televizyon ile ilişkileri konusunda ne yazık ki ciddi bir araştırma sonucu yoktur. Ancak, **Türkiye’de televizyon izleme ortalamasının günde 4 saat olduğu** düşünülürse, bilinçsiz televizyon izlemenin çocuklara verebileceği zarar kolaylıkla anlaşılabilir. Sadece bizim ülkemizde değil, bütün dünyada **konunun uzmanları, aşırı televizyon izlemenin çocuklar üzerinde birçok olumsuz davranış bozukluğu meydana getirebileceğini** dile getirmektedirler. Televizyon başında oturan çocuklar hareket etmezler. Başka çocuklarla ilgilenmezler. Kitap okumak, hayal kurmak onlara uzak olan davranışlardır. Televizyon, onları hem görsel, hem de işitsel yönde oyaladığı için, **çocukların fiziksel ve sosyal hareket gelişmeleri engellenmiş olur**. Oysa, bir çocuğun en önemli gereksinimi, fiziksel ve sosyal hareketliliklerdir.

Uzun süre televizyon izleyen çocuklar **aşırı ve dengesiz beslenirler**. Reklamların

etkisinde kaldıkları için yedikleri şeyler genellikle abur cuburdur. Bunların hiçbir besin değeri olmadığı gibi, içinde pek çok katkı maddesi vardır. Televizyon karşısında hareketsiz durdukları için, **aldıkları kaloriyi yakamazlar**. Bir süre sonra şişmanlarlar. Ayrıca, yapılan araştırmalar, bu tip çocukların kolesterol düzeylerinin yüksek olduğunu göstermiştir. Televizyonlarda bir günde ortalama onaltı cinayet ve yaralama sahnesi gösterilmektedir. Aşırı derecede televizyon izleyen çocuk, **izlediği bu şiddet sahnelerinden etkilenir**. En azından şiddete karşı duyarsızlık gelişir.

Küçük yaştaki çocuklar gerçekte gerçek dışı olayları ayırt edemezler veya karıştırırlar. Bu nedenle, televizyonda izledikleri her korkunç olay, günlük yaşamlarında karşılaştıkları herhangi bir olay kadar gerçektir. Korkmuyormuş gibi görünen veya umursamaz davranan çocuklar bile **gece kabuslar görerek uyanabilirler**. Çocuklar, toplumsal değer yargılarını büyükle-

(*) Yunus Emre İlköğretim okulu öğretmeni.

rinden görerek öğrenirler. **Televizyonlarda dostluğu, dayanışmayı, yardımlaşmayı işleyen programlara fazlaca yer verilmediği için, çocuklar toplumsal değerlerden uzak yetişirler.**

Çocuğun sorunlarını anlayıp çözmek yerine, **televizyonu açıp onu oyalamayı alışkanlık haline getiren anne babalar,** bir süre sonra çocuklarının beceriksizliğinden, yeteneksizliğinden şikayet ederler. Oysa çocuklar, gerçek yaşamda karşılaştıkları sorunlara çözüm bulmak yerine, televizyonun sunduğu kolay çözüm yollarına alıştırmışlardır. Sorunlarla başa çıkabilmek için gerek duydukları düşünce ve hayal gücünü kullanma becerileri hemen hemen yok denecek kadar azdır.

Gününün önemli bir bölümünü televizyon karşısında geçiren çocuklar, çalışmaya ve okumaya daha az zaman ayırır. Çabucak değişen ve gelişen televizyon dünyası onun bütün gereksinimini sağlar. Bu nedenle okuma ona sıkıcı gelebilir. Bu durum, çocukların **başarısını ve sosyal gelişmesini engeller.** Meydana gelen bir olayı en ince ayrıntısına kadar gösteren televizyon, hayal gücü ve yaratıcılığa yer bırakmaz.

Bütün bir gününü televizyon izlemeye ayıran aile bireyleri birbirleriyle iletişim kuramazlar. Maddi durumları iyi olan aile-

ler her odaya bir televizyon koydukları için neredeyse birbirlerini göremezler. Ve bundan en önemli zararı çocuklar görür.

* * *

Televizyon bazılarının dediği gibi “ap-tal kutusu” değildir. Ama **günün önemli bir bölümünün karşısında geçirileceği bir eğlence aracı da değildir.** İster anne baba, ister öğretmen, kim olursak olalım televizyondan **akıl sınırları içinde yararlanmayı bilmeliyiz.** Bunun için; Günlük bir gazete veya televizyonların bir haftalık programlarını veren bir dergi alabiliriz. Gazete veya dergiden, gerek kendimize, gerekse çocuğumuza yönelik **programları seçerek izlemeliyiz.** Bu davranış hem seçici olmayı, hem de gereksiz programlara vakit harcamamayı sağlar. İzlenen bir **programdan sonra çocuklarla sohbet edebiliriz.** Programda yer alan ve gerçek yaşamda olabilecek veya olamayacak olaylara çocuğun dikkatini çekebiliriz. Bu davranış, çocuklara **mantık yürütme becerisi kazandırır.** Televizyon ile aramıza mesafe koymak demek, aynı zamanda çocukların başka etkinliklere zaman ayırması demektir. Bu konuda göstereceğimiz hassasiyet **çocuklarımızın geleceğine yapılan yatırımdır.**

(Basın’dan)

İHTİYAR AĞAÇ

HÜSNÜ AYDOĞMUŞ

Vakur duruşunla sallan ihtiyar,
Gövden bere bere, dallar sana yar,
Ne devir atlattın, nice de bahar,
Üstünde yuvalar, kuşun var senin.

Her kuşa bir mekan ıssız kuytular,
Gölgede uyuyan körpe kuzular,
Çevrene kol salmış aşsız yavrular
Neyler, çobanlar hayranın senin.

Söylesen hatıran ne olur sanki?
Çokları göçmüş, gitmiş inan ki,
Bir zalim baltayla ateş ol yan ki,
Ömrün de tükensin, hem neslin senin.

Güzel cemaline doyulmaz desem,
Hayran hayran baksam, çevreni gezsem,
Güzel meyvelerin olsa da yesem,
Şenelir gönlüm, kurbanım senin.

Nice seherlerde estin, yel oldun,
Yaşlandın gayrı sen, bize el oldun,
Sonunda üzüldün, ağladın, doldun,
Alemdede adınla, ünün var senin.

Bir zaman fidandın, güzeldin, şendin,
Boy salmış her yana, sanki güneşdin,
Ne buzlu, ne çetin kışları yendin,
Yaşlı dallarında gülün var senin.

Cemaline aşık insanlar, kuşlar,
Çevrende çadırlar, garipler kışlar,
Kırmışlar dalların, kel olmuş başlar,
Alların solmuşlar, morun var senin.

Yaklaştın menzile, bir gün keserler,
Bu güzel mekanda yeller eserler,
Vah eder aşıklar, rahmetli derler,
Doğrayan baltada, ömrün var senin.

AĞIN YÖRESİNDEN FIKRALAR

BADEMLİ'DEN

Payamlı'nın Keçiye Pelüt Yedirmesi

Yörelerimizde çok söylenen bir deyim vardır: "Payamlı (Bademli)'nın keçiye pelüt yedirmesi" diye söylenir. Kişinin yaptığı bir işin sonucunu vaktinden önce almak istemesini yeren bir deyim. Deyimlerin birçoğunun yaşanmış birer öyküsü vardır. Bu deyimün öyküsü de şöyle:

Bademli köyünden saf bir hemşehrimiz, alafın kıt olduğu bir sene, meşe ağaçlarından topladığı pelitleri, bir kış günü, az beslenmeden ötürü zayıf düşmüş olan keçisine yedirmeye başlamış. Keçi pelidi yedikçe, adamcağız da hayvanın sırtını sıvazlayıp durmuş. Sevinçle de:

– Pelüt hayvana yaradı, dermiş, bakınsana kilo alma başladı.

BEYELMASI'NDAN

Aldatıyorlar

Sunikil'in İbrahim Dayı, gurbet görmüş, yıllarca İstanbul'da eğlenmiş Osmanlı bir kişi idi.

Yıllardan beri, hanımı komşu kadınlarla habçılık yapıyor. (Habçılık, günlük sütlerin her sabah ayrı bir komşuda toplanması ve süt miktarının bir çöple ölçülmesi yoluyla ödünç süt alıp vermeye verilen ad.)

İbrahim Dayı bu habçılıktan pek hoşlanmıyor. Caminin önündeki sekilerde, arkadaşlarıyla sohbet ederken yakınıyor:

– Bizim karı, her sabah bir bakraç sütü komşuya götürüyor, getiriyor bir çöp, götürüyor getiriyor bir çöp. Bizim karıyı aldatıyorlar.

Su Yok, Ayran Vereyim mi?

Çırpıcı Emi'nin evinin yanındaki evde, eskiden Sait Efendi adında bir hoca ile gelini oturuyordu. Sait Efendi bir gün hastalanmış. Hasta yatağında gelininden bir tas su istemiş. Gelin bakracı yoklamış, su yok. Elli metre ötede, Caminin önündeki çeşmeye gitmeye erinmiş:

– Hoca, demiş, su yok, ayran vereyim mi?

KOMŞU İL ERZİNCAN'DAN

Demek Beni Yaldadiyi

Erzincanlı iki komşu kadın, ayvanlarının penceresinden yarı dışarı sarkarak konuşuyorlar:

– Gıız Henife Bacı, senin gişin de kağırd oyununu biliy mi?

– Ey n'edim ele densüz şeyi büle ki, eme geçer bir şey bilsün.

– Gız niya? Benim herif ele bi oyniy ki, her gün udiy, bize de kağırdlı şekerler getiriy, udiy diye ben de ses etmiyim.

– Hay aklına turp sıhalar deli gari be! Gişinde seni ele mi yaldadiyi? O şekeru udana da veriyler, udulana da...

– Anaa, ana ki ana! Gız sahi mi? Uy gözünün elifi söne herif! Demek nanca oynasa onca utuliy de beni yaldadiyi.

MODANLI KÖYÜ

MUHAMMED YILMAZ

KURULUŞU: Tüm yaşlılar gibi, Davut Yalçın da sevecendi. Ona Davut dayı derdik. Köyden otuz dört genç ile birlikte o da seferberliğe (Birinci Dünya Savaşı) götürülür. Cepheden cepheye koşar veya koşturulur. Savaş sonu otuz kişi kayıp ancak dört kişi geri döner. Bunlardan birisi Davut Dayı ki yıllarca Yemen Çölleri'nde esir kaldıktan sonra köye dönebilmiş.

Eğitmenli okul öğrencisi idim. Modanlı köyünün kuruluşunu Davut Dayı'dan dinlemiştim. Köyün geniş arazileri üzerinde, çiftçilik ve hayvancılık ile geçinen 3-5 evden oluşan on mezra varmış. Bunlardan biri de Yazlaklar mezrası imiş. Burada sürüleri ve geniş otlakları olan varlıklı bir konak sahibi yaşamış. Mezranın birçok köyün yolu üstünde oluşu nedeni ile sofrasından misafir eksik olmamış. Mezrada su yeterli olmadığından, ırgatlar İrozik Deresi'nden tuluklarla su taşırlarmış.

Köyün bu günki yerinde sürü otlatan çoban keçilerin ayağında çamur görmüş. Pür dikkat arayıp suyun kaynağını bulmuş ve konak sahibine haber vermiş. Müjdeli habere çok sevinen konak sahibi, çobana keçiler vererek ödüllendirmiş. Yazlaklar mezrası konak sahibi öncülüğünde, bütün mezralar kaynağın olduğu yere taşınmışlar. Böylece köy de kurulmuş olur.

Ekim yapılan araziler dışında her taraf ormanmış. Yağmur bulutları sık sık köye uğrar bol rahmet yağdırırlarmış. Zaman içinde ormanlar yok edilmiş. (Rivayete göre Keban maden ocaklarına götürülmüş.) Bundan sonra bulutlar köye uğramaz olmuşlar. Kuraklık, kıtlık, yoksulluk birbirini izlerken köyün adı da kuru Modanlı oluvermiş.

TARİHÇE: Keban Baraj gölü kazı çalışmalarında elde edilen bulgular ve tarihi bilgiler, yörenin

Eski Çağ döneminde kurulmuş olduğunu gösterir. Harput, Trabzon uzantısı olan İpek Yolu köyden geçer. Çok yerde, eski mezraların harabelerini görmek mümkündür.

Modanlı köyü çeşitli zamanlar içinde Eğin, Arapgir, Keban ilçelerine bağlanmış. 1954 yılından bu yana da Ağın ilçesine bağlıdır.

KONUMU: Ağın'a onbeş kilometre olup, Şambaşa'nın güneyine kurulmuştur. Doğusunda Keban Baraj gölü ile Yabancı köyleri, batısında Şıhlar (Balkayası), kuzeyinde Selamlı, güneyinde Gemuhu (Demirçank) köyleriyle sınırlıdır.

1999 yılı tespitlerime göre, Modanlı köylüsü Türkiye'nin yirmisekiz yerleşim birimine kök atıp iş düzeni kurmuşlar. Birinci kuşak döneminde otuz sekiz evden oluşan köy, çoğalarak dört yüz kırk beş ev olmuştur. Çoğalmalar göçü zorunlu hale getirmiştir. Elazığ ve Baskil'den köye kadar yaya yürüdüğümüz çileli günler geride kalmıştır. Ulaşımda sağlanan büyük gelişmeler sayesinde, gurbetçilerin köye gidip dönmeleri kolaylaşmıştır artık.

SOSYAL YAŞAM: Sevinçli ve kederli günler ile her türlü yoğun işlerde, komşular arasında yardımlaşmaya aşırı derecede önem verilir. Köyümüzde yüz kızartıcı bir olay duyulmamıştır. Birinci kuşak döneminde nalbant, berber, semerci, duvarcı, marangoz ve köşger yetişmiştir.

Samimi, güvenilir komşuluk, kadınlar arasında daha belirgin olarak görülürdü. Tuluk yaymadan tutunda her türlü kışlık yiyeceklerin hazırlanmasında, pamuk atma, haşilli bez ağartma, iplik çöme ve dokuma işlerinde kadınlar yetmeyenin yerine yamalık olurlardı.

EĞİTİM VE ÖĞRETİM: Ağın'dan Mehmet Bilgin, Hörenek (Kopuzlu) köyünden Hasan Efen-

di 1935 yılına kadar Cami'nin üst katında köy gençlerine Kur'an öğretmişler. 1935 yılında Ağın, Tataragasıgil'den Ahmet Gençaydın öğretmen, 1937 yılında Akçadağ Köy Enstitüsü'nde eğitim görmüş, köy ve köylünün kalkınması öncülerinden hocam Kemal Cumurcu Eğitimci olarak atanmıştır.

Böylece, köyümde Kur'an öğreten 2 imam, 3 eğitimci ve 13 öğretmen görev yapmıştır. Eğitimci Hüseyin Özcan köyünün çocuklarını 30 yıl başarı ile okutmuştur. Zorunlu göç nedeni ile köyde genç nüfus kalmadığından, köy okulu kapanmıştır. Öğrenim çağında olan üç çocuk, taşıma sureti ile Ağın'da okula devam ediyor.

1999 yılı tespitlerime göre, köy okulu ile gurbetçilerin kök attıkları birimlerdeki çeşitli okullardan 5 doktor, 1 hemşire, 2 mühendis, 17 öğretmen, 1 profesör, 1 veteriner hekim, 15 polis, 1 astsubay ve çeşitli birimlerde çalışan 25 memur, birçok iş kolunda iş üreten esnaf ve yetişmiş iş adamlarımız vardır. Halen kapalı olan köyümün okulunda köy çobanı oturmaktadır. Bu uygulama nedeni ile buruk ayrıldım. Hiç olmazsa, okulun bir bölümü köy konuk evi, bir bölümü de köy muhtarlığı yapılmış olsaydı, uyarca bir hizmet sergilenmiş olurdu.

COĞRAFİ YAPI: Köy arazisi geniş ve engebelidir. Ekime uygun olmayan yerlerde, meşe, ardiç ve menengiç ağaçlarından oluşan kümeler görülür. Az da olsa bağ bahçe vardır. Göletler sayesinde sebze yetiştirenler görülür. Arapgir çayı boyunca uzanan zümrüt gibi dut ve kavak bahçeleri, Keban Baraj gölü altında kalmıştır. Eski yıllarda olduğu gibi kış yok artık, iklim mutedildir. Köyüm asfalt yollarla her yere bağlanmıştır. Ağın'a ulaşım Kara Mağara'dan feribotla yapılır. Köylünün işbirliği ile kanalizasyon yapılmış, bütün çalışmalara rağmen yeterli su getirilememiştir.

Köy ortasında bakımlı ve görkemli camisi yanında çeşme vardır. Umumi tuvalet eskisine rağmen biraz iyileştirilmiştir.

SULARIMIZ: Yıllardır köyümde su sıkıntısı çekiliyor. Mevcut çeşme suyunun bollaşması için,

yağmur ve kar sularının dolmasını sağlamak amacıyla, Banavı'da 1-2 metre derinliğinde kuyular kazılırdı. Geçici bir süre su çokça akar ve sonra eski düzeni alırdı. Bir testi su almak için saatlerce nöbet tutulurdu. Su ihtiyacını azaltmak için, 20 evin avlusunda 10-15 kulaç derinliğinde su kuyusu kazılmıştır. Kuyu suları içme haricinde her işte kullanılır.

Birinci kuşak (1850-1925) köylüler kırlarda su kaynaklarını çeşmeye dönüştürme yarışı ederlerdi. Bu güzel davranışa bir örnek vermek isterim. Halim Yılmaz, babası Molla Yahya anısına Gonçik Çeşmesini yapar. Görünür bir yerine de şu yazıyı nakış gibi işler. "Hulusi pak, ismi Yahya, Hak rahmet ile, etsin ihya". Oradan geçen herkes bu yazıyı zevkle okurdu. Ne garip ki, yazıdan ve çeşmeden eser kalmamış, tahrip edilmiştir. Köylülerim, bu tür değerlerin kıymetini bilip eser sahiplerini rahmetle anmak insanlık görevimiz olsa gerek.

MEZARLIKLAR: İşler halde 2, atıl durumda 1 olmak üzere 3 mezarlık var. İşler mezarlıklar oldukça eski ve büyük, bu da köyün eski bir kuruluş yeri olduğunu gösterir. Diğer Garipler Mezarlığı bilinmez ki hangi garibanlar gömüldü buraya. Ne yazık ki garibanların mezarlığı da Gonçik Çeşmesi gibi insafsızca tahrip edilmiştir.

Köyümün genç muhtarı Suat Aslan'a bu saygın köşeden sesleniyorum. Köy ortak mallarının uyarca kullanılmasına özen gösterelim.

EKONOMİ: Kara saban düzeni ile yapılan çiftçilik her yönü ile sona ermiştir. Ahırlar dolusu hayvan haşat beslemek çok uzaklarda kalmış. Köyde 3 eşek, 2 at, az sayıda koyun ve tavuk besleniyor. Her türlü tarım ve taşıma hizmetleri motorlu araçlarla yapılıyor. Bilimsel olarak Mehmet Karagöz, İsmail Hakkı ve Mehmet Alper'in arıcılık yapmaları memnuniyet vericidir. Dilerim diğerlerini örnek olurlar.

Baraj gölü nimetlerinden en iyi şekilde yararlanıp örnek bahçe yetiştiren Gemuhu (Demirçarık) köyünden sevgili Vahap Uzunoğlu'nu kutluyor,

başarılı çalışmalarıyla yöre insanına örnek olmasını diliyorum.

UNUTULMASINLAR: Yaşam biçimleri ve bıraktıkları izlerle hep anılsınlar istedim.

Molla Yahya: Hatırı sayılır din adamı ve köy imamı, **Garabey Mehmet:** Uzun yıllar köy muhtarlığı yapmış ve konak sahibi, **Garabey İbrahim:** Sabırlı titiz ve işleri düzenli, iyi komşuluğu, **Şahin Şahin:** Nüktedan ve yazdığı Sofunu Oğlu şiiri ile, **Coşkun Şahin:** Cambaz, köye ilk gramafon getirmesi ile, **Molla Mehmet:** İki karılı cer hocası, obur ve bir oda dolusu kitapları ile, **Rıza Aktaş:** Güvenilir iş adamı, köye develer getirmesi ile, **Boro Mehmet:** Ağır yük taşır, bir ayda yürüyerek İzmir'e gitmesi ile, **Gözlüklü Mustafa:** Yeniliği seven, hindi besiciliği ile, **Sefer Binici:** Yaptığı ev duvarının iki saat sonra yıkılması ile, **Mustafa Akgül:** Berber, güzel ezan okuması ve sela vermesi ile, **İbağ Ali:** Ömür boyu iki teneke altını aralıksız araması ile.

Sizlere Modanlı köyünün kaderini değiştiren örnek bir anadan söz edeceğim.

SÜNDÜS KARAGÖZ (1888 - 1980)

Birinci kocası Sarıgil'in Mehmet, ikinci kocası gözlüklü Mustafa ve oğlu saygın bir genç olan Türkmen'in ölümleri ile ağır darbeler alır. Yıkılmamış, yılmamış elindeki sopası ile açtığı çukurlara etekler dolusu payam dikmiş. Köylüye de "Rençberliği bırakın, bu iş bizi aç ve sefil bıraktı. Çocuklarınız insanca yaşasınlar. Sözümlü dinleyin, payam ekin, kurtuluş bu yoldadır." demiş. Köylü, bu söz üzerine geniş alanlarda kırk bin payam ağacı yetiştirmiş. Kuru Modanlı köyü payamlı Modanlı oluvermiş. Bu çalışmalardan yılda otuz-kırk ton kabuklu badem ürünü alındığını üreticiden dinledim. Bu örnek insanı ben de şu dörtlüğümle anıyorum.

*Yorgun bedenim ile usul usul dolaştın,
Ömrün yetmedi ama gayene ulaştın.
Köylüler, kız kızan minnettar sana,
Bundan sonra adın olsun payam ana.*

Köyümü ve köylümü kısa başlıklar halinde tanıtmaya çalıştım. Yazamadıklarım için hoşgörülmem umudunu taşıyor, bu vesile ile köye her türlü emeği geçenleri rahmetle anıyorum.

Modanlı köylülerinden bir grup, Keban 1999.

Müjdeler Olsun AĞIN KÖPRÜYE KAVUŞUYOR

Ağın, otuz yıldan beri devletten, **yıkılan köprüsünün yerine yenisinin yapılmasını istiyor**. Bunun için, Ağın'da yönetimin başında bulunanlar, aralıksız köprü istemini sürdürüyor. Dernekler kuruluyor, girişimlerde bulunuluyor. Ankara'da, konunun çözüme kavuşacağı başkentte, yine dernekler, bu arada **Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği**, heyetler oluşturarak, Cumhurbaşkanı başta olmak üzere, sürekli köprü istemini yineliyorlardı.

Çünkü köprü, Ağın ve çevresi için **en büyük sorun olmuştur**. Keban Barajı, Ağın'ın 14 yerleşim yerini ve verimli topraklarının büyük bölümünü içine aldığı gibi, **çevre ile olan bağlantısını ve ulaşımını da büyük ölçüde kısıtlamıştı**. Bu durum, bölgenin gelişmesini engellemiş, **yöreden göçü hızlandırmış**, yatırımı durdurmuş, ilçe ile ulaşımı kesilen köylerin kopmalarına neden olmuştur. Köprüden yoksun olmanın bütün olumsuz etkileri, geçen otuz yıl içinde, devamlı olarak ilgililere iletilmiş ve **sonuçta, müjdeler olsun ki gerekli adımın atılması sağlanmıştır**: 5 trilyon lira ödenek tahsis olunmuş, ön çalışmalar başlatılmış, Ağın'da şantiyenin kurulmasına sayılı günler kalmıştır.

Aşağıda, Haziran 2001 ayı içinde, köprü yerinin tespiti için, Ağın'da başlatılan ön çalışmalarla ilgili haberleri ve diğer değişik haberleri bulacaksınız.

1- Ağın Kaymakamlığı'nın internette yer alan, köprü yerinin tespiti için yapılan çalışmalara ilişkin haberi:

NIHAYET 30 YILLIK ÖZLEM BİTİYOR

10 Mayıs 2001 tarihinde, Karayolları Genel Müdürlüğü **Köprüler Dairesi Başkanı Sayın Mehmet BALTACI**, Karayolları Bölge Müdürümüz ve yanlarında projeden sorumlu mühendislerden oluşan kalabalık bir heyet ile, köprünün yapılacağı yerde **durum değerlendirmesi yapmak üzere**, ilçemizi ziyaret ettiler.

Köprü yapımı ile ilgili olarak gelen heyet, Feribot ile köprünün yapılacağı yeri görmek üzere ilgili bölgeye gittiler. Yapılan incelemelerden sonra, ilçe merkezine geçen Mehmet BALTACI ve beraberindeki, Kaymakamlığı, ardından da Belediyeyi ziyaret ettiler. **Büyük bir coşku ve kalabalık ile karşılanan Mehmet BALTACI, ilçenin umut kaynağı oldu**. Belediye salonunda verilen yemekten sonra, bir açıklama yapan Mehmet BALTACI:

İlçeye yapılacak köprünün 2001 yılı programına alındığını, proje tutarı olan 5 Trilyon TL'nin % 10'u olan 500 Milyar TL'nin bu yılın ödeneği olarak ayrıldığını, ihale için Başbakanlıktan gerekli olur'un alındığını, bu gün bu heyetle Ağın'ı ziyaretlerinin sebebinin köprü yerinde ön inceleme yapmak olduğunu, yapılabilecek köprü tiplerinin belirlenerek en ekonomik olan çözüme göre proje ve metraj çalışmalarını tamamlayarak, köprü ihalesinin 2001 yılı içinde en kısa zamanda gerçekleştirmek olduğunu söylemiştir. Ayrıca belirlenen köprü tipinin üç açıklıklı dengeli konsol (Kömürhan köprüsü tipinde) betonarme köprü şeklinde yapılacağını belirtmiş, ihale sonrası da inşaatın en kısa zamanda tamamlanması için Karayolları Genel Müdürlüğü'nün üzerine düşen görevi en iyi şekilde yapacağına değinerek, yerel yöneticilerin de işin yapımı sırasında doğabilecek problemlerin çözümünde idareye yardımcı olmalarını istedi.

Karayolları 8. Bölge Müdürü Suat ATAY, Ağın karayolunun, köprü ayakları yerinin müteahhit tarafından yapımına başlamasından sonra **yol iyileştirme çalışmalarına hemen başlanacağını**, yalnız Feribot ile Ağın arasındaki karayolunun kısa zamanda yeni bir görüntüye kavuşacağını söyledi. **"Bölgede yaptığımız işler, yapacaklarımızın aynasıdır"** demesi büyük bir memnuniyet yarattı.

Köprü projesinden sorumlu mühendislerin yaptıkları açıklamalarda da, **köprü yerinin tahmin ettiklerinden daha iyi** olduğunu, köprü tipinin üç ayaklı konsol şeklinde inşa edilebileceğini, metraj çalışmalarlarıyla birlikte son çalışmalarını iki ay içerisinde bitirerek ihale aşamasına getireceklerini söylediler.

Ağın Kaymakamı **Sayın İdris AKBIYIK**, köprü'nün Ağın'a çok şeyler kazandıracağını, ilçemin turistik bir ilçe görünümüne bürüneceğini, kentten köye göçün hızlanarak ilçe nüfusunun artışının sağlanacağını, ekonomik yönden de ilçeye birçok getirisinin olacağını, doğunun en güzel ilçelerinden biri olarak Ağın'ın gerçek yerini alacağını bildirdi.

İlçe Belediye Başkanı **Orhan ERCAN** da, köprü'nün yapımı ile ilgili olarak **Belediyemize ve halkımıza düşen bütün görevleri eksiksiz olarak yerine getireceklerini** ve köprü yapımında ellerinden gelen yardımı yaparak Ağın'ımıza ne gerekiyorsa yapılacağını bildirdi.

2- Keban Baraj Gölü Çevresi Yeşillendirilecek:

Orman Bakanı **Nami Çağan**, Keban Baraj Gölü çevresindeki **30 hektarlık alanı yeşillendireceklerini** bildirdi.

Çağan, Elazığ'da annesinin doğum yeri olan Denizli köyüne giderek, **Hacı Feyzi Celayir Hatıra Ormanı**'na ağaç dikti ve Baraj Gölü çevresinin bundan böyle ağaçlandırılacağını söyledi.

3- Ağın'da 23 Nisan Bayramı Etkinlikleri:

23 Nisan Egemenlik ve Çocuk Bayramı bu yıl Ağın'da **etkinliklerle kutlanmış**, Ağınlı gençler tarafından eğlenceler düzenlenmiştir.

Coşkulu bir kutlama içinde geçen geceye Ağın Kaymakamı **Sayın İdris AKBIYIK**, Belediye Başkanı **Sayın Orhan ERCAN**, Cumhuriyet Savcısı **Sayın Abdülkadir BAŞARI** katılmışlardır.

Gecede, Türk Halk Müziği koro ve solo türküleri okunmuş, **Ağın Folklor ekibi** tarafından folklor gösterileri yapılmış, halk oyunları oynanmış, skeçler söylenmiş ve geç vakitlere kadar süren gösterilerde izleyenler hoş vakit geçirmişlerdir.

4- Elazığ Sanayi ve Ticaret Fuarında Ağın Deri Fabrikası:

2-10 Haziran 2001 tarihleri arasında, 10 bin metre karelik alan üzerinde, **200 firmanın katılımı ile** kurulan **Elazığ Sanayi ve Ticaret Fuarı**'na Ağın'dan da **Ağın Deri Sanayi ve Ticaret A.Ş.** katılmış olup, ürünleri ilgiyle izlenmiştir.

Şirketin, 8 Haziran 2001 tarihli Dünya gazetesi ekinde yer alan tanıtım yazısını aşağıya alıyoruz ve başarılı çalışmalarının devamını diliyoruz.

AĞIN DERİ SANAYİ VE TİCARET A.Ş.: 1974 yılında **Keban Holding tarafından** kurulan fabrikamız, daha sonra İş Bankası tarafından alınmış, 1984 yılına kadar işletilmiştir. **Şirketimiz, 1994 yılında satın aldığı tevsî, modernizasyon ve yeni teknoloji yatırımları** çerçevesinde, günümüzde çağdaş ve modern deri fabrikası hüviyetini kazanmıştır.

Üretimi: Küçükbaş üzerine kurulu fabrikada **ko-yun:** zig deri, napa, **keçi:** glase ve astarlık deri, **kuzu:** kürk süet üretilmektedir.

* Ağın dostları ve Dergimiz abonelerinden Dr. Çiğdem - Dr. Safa ÖZKIZILTAN çifti, 14 Mayıs 2001 tarihinde Antalya'da dünyaya gözlerini açan oğulları nedeniyle mutluluğu bir kez daha yakaladılar.

Çiftleri kutlar. Sarper adı verilen delikanlıya uzun ömürler dileriz.

* Değerli hemşehrilerimiz Ebru - Fatih SEZER çifti, 12 Haziran 2001 tarihinde Malatya'da yaşama merhaba diyen kızları nedeniyle çok mutlular.

Biz de, SEZER çiftini kutlar, Zeynep ismi verilen yavruya sağlıklı ve uzun ömürler dileriz.

* Rahmetli Mustafa Berikman'ın eşi, Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin çıkarılmasında yıllarca uğraş veren rahmetli Taner ile Sabahattin Berikman'ın sevgili anneleri Naciye Berikman (Hocaoğlu), 17 Haziran 2001 tarihinde Ankara'da yaşamını yitirmiş ve Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Ölene Tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

DOĞUMLAR

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Baba Adı	Doğum Yeri	Doğum Tarihi
Bademli Köyü	Arda Karatepe	Hasan	Ankara	15.04.2001
Bahadırlar Köyü	Şevval Ayhan	Ahmet	Ağın	07.05.2001
Modanlı Köyü	İbrahim Yakar	Muzaffer	Ağın	06.05.2001
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Arda Aktaş	Mehmet	Ağın	17.05.2001
Şenpınar Mah.	İrem Zeynep Çevik	Ahmet	Akşehir	04.05.2001
Yedibağ Köyü	Mesude Köksal	Zeki	Ağın	09.05.2001
Balkayası Köyü	Rukiye Dilara Erdem	Hüseyin	Fatih	01.05.2001
Pul Köyü	İlyas Burak Yolcu	Vedat	Üsküdar	06.05.2001
Aşağıyabanlı Köyü	Rabia Öksüzoglu	Cahit	Malatya	25.05.2001
Öğrendik Köyü	Arda Taşkın	Tamer	Çankaya	15.05.2001
Pul Köyü	Muhammet Emin Bulut	Mehmet	Elazığ	25.05.2001
Bademli Köyü	Dilara Kasapoğlu	Tamer	Konak	20.05.2001
Altunayva Köyü	Sümeyye Erdoğan	Murat	Bakırköy	24.05.2001
Şenpınar Mah.	Mustafa Arda Aydın	İbrahim	Kocaeli	02.06.2001

Dünyaya yeni gelen yavrularımıza sağlıklı uzun ömürler diler, ailelerini kutlarız.

EVLENENLER

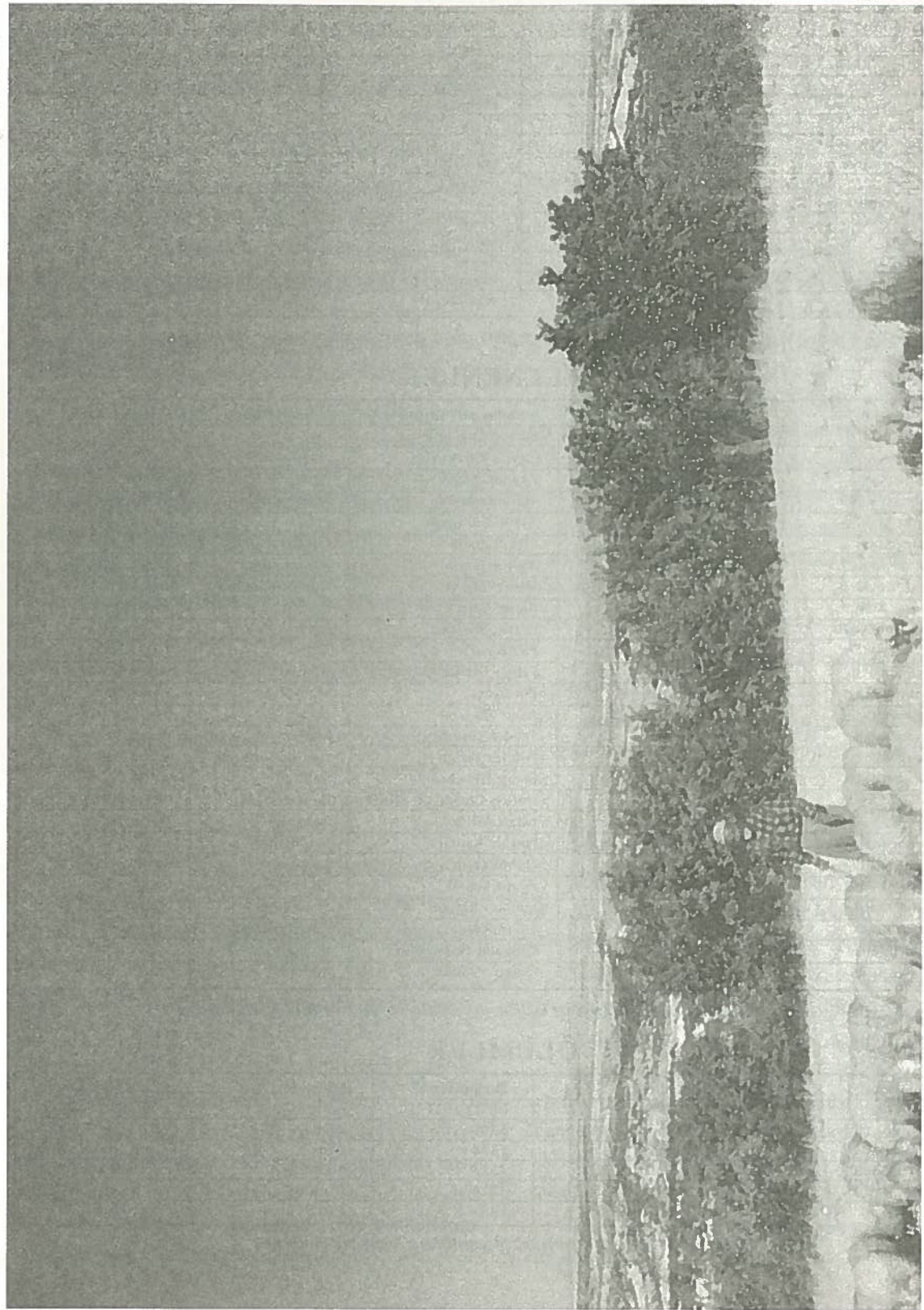
Mahalle - Köy	Erkeğin Adı Soyadı	Kadının Adı Soyadı	Evlenilen Yer	Evlenme Tarihi
Modanlı Köyü	H. Sebahattin Budak	Saniye Özdemir	Elazığ	13.03.2001
Altunayva Köyü	Murat Aktaş	Ceyda Karakoyun	Nazilli	26.03.2001
Modanlı Köyü	T. Alpaslan Akkaya	Zeynep Akgül	Ağın	16.04.2001
Beyelması Köyü	C. Kaya Şener	Yeliz Balkış	Malatya	02.10.2000
Akpınar Mah.	Mehmet Ataş	Aysun Karadağ	Palu	24.04.2001
Akpınar Mah.	Ercan Saruhan	Esra Çiğdem	Çankaya	16.04.2001
Şenpınar Mah.	İlhami Yıldırım	Hatice Erben	Kadınhanı	18.04.2001
Dibekli Köyü	Cafer Doğan	Deniz Turkut	Gaziosmanpaşa	30.04.2001
Başpınar Mah.	Levent Selçuk	İlknur Şat	Beyoğlu	19.04.2001
Yenipayam Köyü	Hüseyin Çetin	Berrin Sarıtaş	İzmir	28.04.2001
Tatarağası Mah.	M. Emre Sarıoğlu	Eda Kaya	Ağın	12.05.2001
Saraycık Köyü	Kemal Altunsu	Fatma Demir	Arapgir	03.05.2001
Bademli Köyü	Cafer Karatepe	Elif Çiftçi	Mamak	24.04.2001
Yenipayam Köyü	Ergin Öztürk	Asiye Efe	Elazığ	04.05.2001
Şenpınar Mah.	Taner Korkmaz	Saadet Türesin	Keban	06.05.2001
Dibekli Köyü	Cemil Arslan	Nilüfer Yetkin	Gaziosmanpaşa	17.05.2001
Tatarağası Mah.	Hakan Şener	Serap Gençosman	Bakırköy	27.04.2001
Hacıyusuf Mah.	Bora Öney	Hatice Ceviz	Bahçelievler	28.04.2001
Saraycık Köyü	İsmail Kanat	Nazlı Aslan	Bahçelievler	18.04.2001
Başpınar Mah.	H. Cengiz Yapıcıoğlu	Huriye Kantar	Yenimahalle	17.05.2001
Akpınar Mah.	Mustafa Çavuşoğulları	Gönül Özden	Kadıköy	04.05.2001
Başpınar Mah.	Hüseyin Aslan	Aynur Yamak	Kadıköy	06.05.2001
Akpınar Mah.	Metehan Güler	Mehtap Baltacı	Güngören	16.05.2001
Yedibağ Köyü	Karaman Erdoğan	Emine Güneş	Küçükçekmece	07.05.2001
Balcılar Mah.	Nihat Aydemir	Gülzade Ekincioğlu	Kadıköy	13.05.2001
Kaşpınar Köyü	İlker Karadaş	Özlem Aktepe	Kadıköy	12.05.2001

Yeni evlenen arkadaşlarımızı kutlar, bir ömür boyu mutluluklar dileriz.

ÖLÜMLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Doğum Tarihi	Ölüm Yeri	Ölüm Tarihi
Kuzgeçe Mah.	Hüseyin Çınar	07.03.1931	Ağın	05.05.2001
Hacıyusuf Mah.	Sıdika Baykut	1340	Ağın	13.05.2001
Beyelması Köyü	Fatma Özbek	1338	Ağın	27.05.2001
Kaşpınar Köyü	M. Lütfi Çelik	1327	Maltepe	27.05.2001
Akpınar Mah.	Emine Soydan	1328	İzmir	22.05.2001
Balcılar Mah.	Remziye Aydemir	1333	Elazığ	23.05.2001

Ölenlere Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

Modanlı köyünden bir görüntü.